

ÇANAKKALE TÜRKÜSÜNÜN BİLNİMEYEN BİR VARŞANTI^{*}

Yazar: Dr. Karl Hadank
Çeviren: Ali Osman Öztürk^{**}

[Sunus: Aşağıda yayımlanacak olan çeviri makale, Çanakkale tartışmalarına yemi bir getirecek önemdedir. Buradan anlaşılacağı üzere belirtildiği gibi Marmara'nın güveninde bir liman kasabasında yapılmıştır. Yazının diğer bir önemi ise hem şehri Willi Heffening'de de olduğu gibi türkünin notasının da yayımlaması olmalıdır. Ç.N.]

Jön Türklerin 1908-1918 yılları arasındaki ilk on yıl, Osmanlı olayları kapsamaktadır. Osmanlı Türkleri hem içерiden hem dışarıdan her defasında yeni baskilarla sarsılmış ve bir bu cepheye bir o cepheye gönderebilmek için güçlerini toplamak zorunda bırakılmıştır.

Osmanlı İmpatorluğu'nun Temmuz 1908 devrininden 1. Dünya Savaşı'na kadar yaşadığı büyük değişiklikler, Türk edebiyatında yerini almıştır, hem de en son ve mütevazı temsilcilerine kadar. Bu mütevazı temsilci nitelemesi ile halkın Türklerini kast ediyoruz, ki bunlar ilke olarak öncelikle askerler için yazılmış iken, daha sonra tamamen genel anlamda halkın milliyetçilik eğitimi için yararlı oldukları ortaya çıkmıştır. Kısıkusuz bu alanda etkili olmuştur. Özellikle gençlik, coğulukla hiçbir yönlendirme olmaksızın, doğal taklit yeteneği sayesinde Türkler yaratmış ve onları yaygınlaştırmıştır. Milliyetçi coşku ile yaratılmış bu türülerde halkın edebiyatının bir kolu ile karşı karşıyayız ve bunlar genellikle eğitimi ve entelektüeller tarafından degersiz görülmekte ve hatta gülünç bulunmakta, halbuki halkın düşünsel yaşamında tekelinde olduğu bir tilkede halkın Türkleri, başka herhangi bir yerdelikne göre halkın politik ve sanatsal eğitiminin çok önemli bir unsurudur. Bu yolla belirli

* Makale astında "Jungtürkische Soldaten- und Volkslieder" [Jön Türklerin Asker ve Halk Türküler] başlığıyla Mitteilungen des Seminars für Orientalische Sprachen 19, (Berlin), 1919, s. 63 - 92 de Almanca yayımlanmıştır. Nota ve notaların taranmasındaki yadını işin sayı Ayhan Mousa à çok teşekkür ederim.

** Prof. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

düşünceler ve duygular, hatta ihtiraslar geniş kitleye aktarılır ve yayılır. Halkın özel yaşamına nüfuz etmek isteyen kişi, onun türkülerini de dikkate almaktır.

Jön Türk türkülerinde halkı heyecanlandıran aynı savaşçı ruhu görmekteyiz. Türkülerde ayrıca II. Abdülhamit idaresinde zorda baskı altında tutulan ve bir çok açıdan itidalı elden kaçınır çığrılarından çıkışlı milliyetçi düşüncenin hakimiyetini görmekteyiz. Milliyetiği türkülerin padışah, ordu ve vatan gibi doğal konuları dışında Osmanlı-Türk tarihinin büyük olayları da metinlerde yüceltilir; bu arada eski devirler de unutulmaz.

Jön Türk türkülerinin kaderinde, Jön Türk döneminin değişen siyasi şartların halkın zevkine ve tercihlerine başka bir yön vermek zorunda kalışı da yansımaktadır. Türküler bu nedenle kısa bir zaman içinde hızla değişmiştir. Bulgarlar üzerine söyleyen ve Balkan Savaşı'nın meyvesi olan kin türküler bir süre diğer tüm türkileri gölgede bırakacak gibi görünüyor. Fakat daha üç yıl sonra olaylar sayesinde tamamen geri plana düşüp unutulduklar. Diğer türkülerde de aynı çabuk eskime akibetine uğradılar. Ancak 1918 yıl, yeniden alevlenen Bulgar-Türk çatışması ile yeni bir hareketlenmeye sahne oldu. Büyük savaş kendisi adına açıdan ele alınacak yeteri kadar malzeme veriyordu, ama Türk tarafındaki geliştiği, şairleri yeni eserlere özendirecek denli hiç de iyi değildi. Sadece bir yerde, Çanakkale Boğazı'nda düşmanın püskürtülmesi başarılı, buna karşın kuzyeye doğru, güneydoğu'da ve güneybatıda olmak üzere diğer üç savaş cephesinde yenilgiler yaşanmıştır. Buradan anlaşılıcagı gibi diğer halk türkleri, dünya savaşının özel olaylarına bağlanmaktadır genel tutulmak zorundaydalar.

"Halk türküsi" sözünde vurguyu ilk heceye yapıyor ve böylece bu küçük derlemenin toplanması esnasındaki tuttuğum yolu belirtmek istiyorum. Yazılı Türk edebiyatında rasgele, belki de hiç önemsi ve unutulmuş milliyetçi şirleri aramaktansa, halkın yaşattığı türkileri tespit etmeyi tercih etim. Tabi ki burada yayımlanan parçalar, bu haliyle önemli ölçüde tesadüfen gerçekleşen bir seçimin sonucudur. Bizzat V. Osmanlı Ordusu'nun ana karargahında görevli olduğum 1917 ve 1918 yıllarında Marmara denizinin güney kıyısında bulunan küçük bir liman kasabasında birçok zâmet ve zaman kaybı ile Türk askerlerini ve çocukların türkü tespiti için heveslendirmeyi başardım. Milliyetçi türküler bize olduğu gibi herkesin ortak mali değil. Özellikle okumuşlar arasında bunlara yabancıl olan kişilere rastlanıyor. Osmanlı İmparatorluğu'nda bildığınız anlamda milliyetçi türkülerle ancak son on yılda izin verildiği gergiğini göz önünde tutmak gerekiyor. Buna ilaveten Türkiye'de az gelişmiş eğitim sistemi kapsamında müzik dersi bize olduğu gibi yapılmıyor.

Burada yer verilen türküler şiir sanatı açısından esdegerde degiller. Çok başarılı ve etkili yazılmış, canlı ve neşeli bir türkünün yanında kaba, fikirce zayıf ve karamsar örnekler de var. Çok farklı kaynaklardan geldiklerini hem saptama şansı bir şey değil. En azından asker türkülerinde fikir zenginliği ve duygusal derinliği aramamak gereklidir. Savaş sanatının gaddarlığı ve kaba tavrı, zarif ve ince şairane duygularla çok büyük bir tezat oluşturuyor. Türkülerin tanınmışlığı ve yaygınlığı biri birine hiç de eşit değil. Sevilmeleti ise her halükarda edebi mikromelliliklerine göre değil, aksine başka nedenlerden. Türkünün bir yandan konusu, diğer yandan ezgisi etkili olmuş olabilir.

Muzik açısından tartışılmaz, güvenilir kaynak kişiler bulmak çok zor olduğunu, bu makalenin dil ile ilgili bölümünü müzik bölümünden daha önemlidir. Jön Türk türkülerinin eğzileri bir çok Avrupalının beklediği gibi asla oryantasyon (islami) değildir. Müzinin karakterinde de Jön Türklerin başlattığı güçlü bir Avrupalılılaşma kendini göstermektedir. Bu Jön Türk türküleriderlemesi bu nedenle özellikle eski Türk halk türkülerile tamamlanmaya multaqtır. O zaman iki grubun karşılaşmasıyla, biri birinden içerik ve müzik bakımından ne çok farklılaşmış hususunda kanaat oluşturacaktır. Ayrıca, Avrupa biçimde müzik terbiyesi olmayan Türklerin türkülerini nasıl (genizden) tanı söylemeleri dikkate alınmalıdır.

Türkçe'nin elverdiği ölçüde filolojik (dilsel) açıdan tam bir çeviri vermeye çabaladığını için, akıcı bir Almanca yerine şiir diliyle çeviri olmasına nedenile belki de sadece türkünün içeriğini vermek söz konusu olacak ve bu durumda çeviri ortaya çıkmayacaktır. Çeviri, diğer serbest anlatım aktarma çabasından farklı olarak, okuyucuya özgün metne yaklaştırmayı önlüyor. Türkçe metinlerin transliterasyonunda (Osmanlı harflerinden Latin harflere aktarılmasında), ayrıntılı uzmanlık açıklamalarına gerek duyulmaksızın, Türkçe'nin ses varlığını olabildiğince sadık biçimde yanıtına sistemini tercih ettim. Başka bir fırsatta Batı Türkçesi'nin tefaffuzu (sesletimi) üzerine yazmayı düşündüğüm bir yazda bu sorunları ele almayı umuyorum. (...) [2]

¹ Aynı tarihte yapılan diğer bir Çanakkale Türküsü tespiti için bзz. Heffeling, W.: "Türkische Volkslieder", Der Islam, XIII (1923), s. 236-267. Özeti için bзz. Özütük, A. O.: "Çanakkale Türküsü 1917/18 Taraklı Bir Dertene", Türk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi, Sayı 11, Şubat 1997, s. 83-87. Willy Heffeling'in yayımladığı ve "Çanakkale Türküsü Çanakkale undir" Ayna Pazar, Yıl 3, Sayı: 109, 5.6.2005, s. 18-19'da Türkiye'de ilk kez yayınlanan notaya ekte yer veriyorum (bзz. Elç).

² Özgium metindeki diğer tespitler alınamamış, yalnızca Çanakkale Türküsü'ne ve ilgili bölümere yer verilmiştir. Ç.N.

Çanakkale Marşı

II.

چناق قلمه مارشی

Çanaq qalä marşy.

Das Dardanelenlied.

1. ادروندن چقدم لامن سلامت
حریه داخل اولادن قوبدی بو قیاست
اووف! کنیجکم ایواه!

2. چناق قلمه اینجهه بر طولو دستی
آنلار بیلار ابتدی کسدى

اووف! کنیجکم ایواه!

3. چناق قلمه اینجهه اوردیلر بئى
اولدن بزاردیه قویدیلر بئى

اووف! کنیجکم ایواه!

4. چناق قلمه اینجهه بر اوزون سلوى
کیمزر شانلى کیمزر اولى؟

اووف! کنیجکم ایواه!

5. آرى بورن يايیركى يان ياك پاته
اولیورم دین قرداشل قان قوشە قوشە

اووف! کنیجکم ایواه!

6. طلبایتم دیواردە آصىل قالدى
جهازى صندوقە باصلى قالدى

اووف! کنیجکم ایواه!

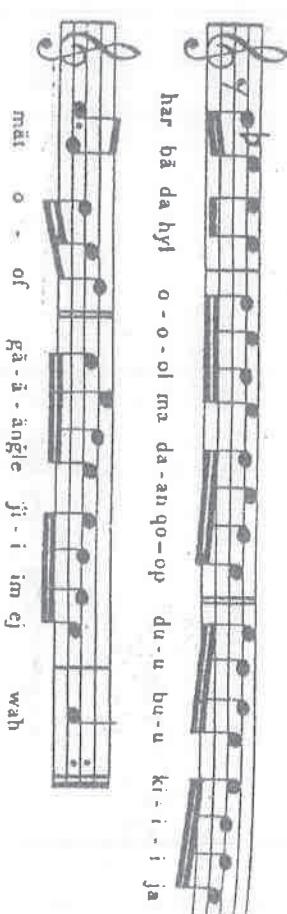
7. چناق قلمه اینجهه صوره سکودر
آنده ياتارل يابا شهیدلر

Osmancıca Metin

Türkischer Text.

چناق قلمه مارشى

1. ادروندن چقدم لامن سلامت
حریه داخل اولادن قوبدی بو قیاست
اووف! کنیجکم ایواه!

Transliterasyon

Umschreibung.

Çanaq qalā marşy.

1. Adınlardan çygdyn başım säzamât.
harbä dahl olmadan kopdu bu kiyamet,
of! gängijim eyrah!

2. Çanaq qalā içindä bir dolu tästi.

analar, babalar umudu kästi.

of! gängijim eyrah!

3. Çanaq qalā içindä vurdular bani.

ölmädün mazarma qojudular bani.

of! gängijim eyrah!

4. Çanaq qalā içindä bir uzun sâlvı.

kiminiz nişanlı, kiminiz äoli?

of! gängijim eyrah!

5. Ary burnu jaylyrkän jan başı başı

öliorum din qardaşlar qan qusa qusa.

of! gängijim eyrah!

6. Tabanjam duvarda asyl qaldı.

jähili sandıqlada bazyly qaldı.

of! gängijim eyrah!

7. Çanak kale içinde sira sıra söyüder

altında yatarlar baba şehidler.

of! genciliyim eyrah!

Açıklamalar

Dil Özellikleri: Farklı okuma biçimlerinden aşağıdaki tespitleri yapabiliyim: “harbe dahil olmadan” yerine “Çanakkale varmadan” da denilebilir ki, bu gramer açısından yanlışır, çünkü yön eki yoktur. İkiçi kitada bazıları testi yerine deste (dermet) demekeler. İki durumda da anlam aynı kalmaktadır. Doluluk, tıka basalk ifade ediliyor. Testi kafiyeye daha uygundur. Belki testi ile çanağa gönderme yapılmaktadır, ki geniş anlamıyla eş anlamlı

Çanakkale Marşı

1. Edinmeden çikdim başım setamei,
harbe dahil olmadan kopdu bu kiyamet,
of! genciliyim eyrah!

2. Çanak kale içinde bir dolu testi
analar, babalar umudu kesdi.
of! genciliyim eyrah!

3. Çanak kale içinde vurdular beni,
ölmeden mezarma koydular beni,
of! genciliyim eyrah!

4. Çanak kale içinde bir uzun selvi,
kiminiz nişanlı, kiminiz evli?
of! genciliyim eyrah!

5. Ari burnu yaylarken yan başa başa [basa basa]
öliyorum din kardaşlar kan kusa kusa.
of! genciliyim eyrah!

6. Tabancam duvarda asılı kaldı.
cehizi sandakda basılı kaldı.
of! genciliyim eyrah!

7. Çanak kale içinde sira sıra söyüder
altında yatarlar baba şehidler.
of! genciliyim eyrah!

sayılabiinler. Bu durumda aslında karamsar bir metinde mizah da yerini bulmuş olur.

Fonetik açıdan önceki ikinci kitada bir yer var. "Umudum var", halktan kişilerin "ümid ederim" karşılığında söylediğii bir söz. Sadece ifade biçiminde değil, sesleme de halk Türkçesi'nin okunuşların dilinden ayrıldığı dikkat çekmektedir. - 6. kitam bir dizesine de dikkat etmek gerekiyor: Türkçe söylemeniyle *cehiz*, yada *Cehiz* (Arapça *cihaz*'dan), Arapça kelimeleurin Türkçe'de çok çeşitli sesletem özellikleri kapsamındadır.

Söz dizim açısından da şirinizde iyelik ekyle kullanılan *cehiz* kelimesi bir açıklana gerektiriyor: Doğal olarak *cehizi* bir adamı değil, kadın ilgilendirmekte olduğundan, "kadının cehizi" bîyiminde çevirmek gerekir. Ama bu açıklamaya başka gramer sorunlarına gireceğimiz için, normal sırayı boznamak için ilk kitaya dönemlim. *Bağım selamet* dizesinde, Türkçe'nin soyut kavramları aynı zamanda sıfat ve zarf olarak kullanma özelliğine rastlıyoruz. Bu Moğol kökenli dillerin kendine has bir özelligdir: Söz öğeleri arasındaki sınırlar belirsizleştirilmesi Çin dili uzmanlarının bilmen bir şeydir ve bu, sözcük sınıflarının kendi aralarındaki kararsız durumunu bu günkü Osmanlı Türkçesi'nde de etkisini muhafaza ettiğini gösterir.

İlk kitam ikinci dizesinin cümle yapısı büyük bir kısaltma sonucu oluşmuştur. *Olmadan* fiilinin mantıklı öznesi, birinci dizede konuşan asker olarak tanımlanmalı. Ayrıca tümlerin anlamı belirsizleşmesizsin ya da kaymaksızın *evel* sözcüğünü de burada düşünmek gerekiyor. Türkçe'de oldukça çok kullanılan tümler çok çeşitli anlamarda kullanılmaktır ve bu nedenle çok farklı biçimlerde çevrilebilmektedir. Coğunlukla kusatılmış mastar cümlesinin tümlerini "ohne zu" (...sizin, ...dan) ile verebiliriz. Burada ise "bevor" (önce) lu bir zaman cümlesi daha iyi uyar (...madan önce). Almanca'da biz bir de "noch" (henüz) ekliyorken, Türkçe'de bunun karşılığı *daha*, *henüz* sözcüklerinin kullanılısında tassarrufu davranışmaktadır.

Üçüncü kitada mantıksal-gramatik bir sertlik söz konusu. *Ölmeden*, tam karşılıyla "ölmenden önce" demek. Bu çeviriyi muhafaza edip ona mantıklı bir anlam yüklersek, bu ifadenin neçazı anlaşılmazı gerektiği düşünülebilir: Asker Çanakkale'ye getirilmekle, sanki canlı canlı mezar gömülüyse oluyor.

Metin bağlamı bu dizisinin yorumuna mani oluyor; çinkiki bir önceki dizede, askerin kurşunla vurulduğu anlatılıyor ve bir sonraki kitada ise mezarlık ağacı şehrinin anılmasıyla askerin mezarına işaret ediliyor. Belki de şair, Türklerin zaman zaman (karanlık bir yere girince) kullanmayı adet edindikleri bir cümleyi düşünmüştür. *Ölmeden mezara girdim*; şu da var ki, bu söz anılan

dizenin anlatmasına uygun düşmüyor, çinkiki belirttiğimiz gibi metin bağlamı bu yorumu müsaade etmiyor. *Ölmeden* cümlesini "Günksiz" diye de anasak, data fazla bir anlam çıkmazdı. Almanca metin için "öldükten sonra", mümkün olan yegane çeviri seçeneğidir.

İkinci kitada, çoğul yerine tekil fil çekimi vardır: *kesdi*. Rahat konuşmalar esnasında da bazen bu uyuşsuzluk gözlenebilir.

İçerik Hakkında: Kafiyenin iddiasız kullanımını ve ritmin daha da zayıf görünümü gibi, türküde maharetsiz yapı ve tutarlılığı eksiklik dikkat çekmekte ve kaba dil ile biraz aşağı düzeye fikırın bağlantısızlığı bütütün şirsel değerini düşük göstermektedir. Askerin öttüni, üçüncü ve beşinci kitabarda olmak üzere iki kez anlatılmıştır. Bu bir ölçüde mazur görülebilir, önce genel olarak askerin ölümden, ikinci kez ise ilgili koşullardan söz edilmiştir. Mezardan ya da mezarlıkta ise üçüncü, dördüncü ve yedinci imam yoluyla anılmıştır; üç kez söz edilimekte olup, dördüncüsünde yalnız imam yoluyla anılmıştır; mezarlık ağacı olarak *sehi* mezarlık düşüncesini uyandırmaktadır; nişanlı ve evlilerin bunu hatırlamak özellikle hoş olmasa gerek. Özellikle bu tüküntün şairinin gözünün önüne yedinci kitada Osmanlı tarihinden bir kesit gelmiş midir sorusunu bir tarafa koyuyorum. *Sığilt uğacında ve baba şehitler* de, rahatlıkla Osmanlı hanedanının Anadolu ocağı ve aynı zamanda aile türbesi sağlığı düşünülebilir³. Bu türkünün düşüncice kapsamı diğerlerinde olduğu gibi aynı şekilde basit ve dar çizilmişdir: memlekette kalan sevdiklerini ame baba ya da sevgiliyi/ nişanlıyı anımsama (geriye bakış), ileriye doğru ölüm tehlikesi/ tehlikesi ve mezar. Ayrılık acısı, ölüm kabusu ve mezar haleti ruhiyesi hakim duygular.

Hüzünlü ve karamsar atmosfer ana duyguya ve kara mizah bu türküyü bir çok Avrupa şiriley kardeş yapmaktadır. Askerler ve çocuklar tarafından bu türkü kadar sık söylenen başka bir türkü duymadın. Sade yurttaş, şairane incelikleri takdir edecek ve tutarsızlıklar üzüllerek hissedeecek yetenekte değildir ki, seçimini buna göre yapsun. Bu türkü içindeki hakim atmosfer gönlündeki tele dokunduğu için onu sarmalamıştır. Konuşma tarzını bu türkünün basit Türkçe'sinde bulmuştur. Ezgi de bir çokların özellikle hoşuna gidiyor olmalıdır.

³ Bzz. Necip Asım ve Mekmed Arif: *مَهْمَنْتِي تَارِخِي*, Cilt I (İstanbul 1335), s. 570,577,578,580,630, dîpnot 1.

EK. Willi Heffening'in 1917/18 yıllarında Derleyip 1923'

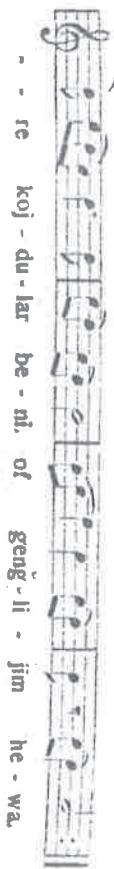
Yayınladığı Nota

M E L O D I E N.

Lied Nr. I.

Çanak-kala i-čin-de wur-du-lar be-ni öl-me-den me-zc-

- - re koj-du-lar be-ni of geng-li-jim he-wa.

WORKSHOP SUMMARY

MOSELEY AT HIS 90TH ANNIVERSARY (29 Sept 2005, Çanakkale-Turkey)

Mehmet E. Özal*

1. Initial Program

Our initial program had included more international participation with invited speakers from Manchester Univ. (Robin Marshall) and Oxford University (Neil Johnson, Justin Wark) where Henry Moseley had studied and worked, and also from Durham University where Prof. Arnold Wolfendale who was the former President of European Physical Society (also, former Astronomer Royal, now retired) had shown great interest and had accepted to be in our international advisory committee and be one of our key-note speakers (the second key-note speaker was Prof. Erdal İnönü who had recently received the Wigner International Physics Price in the USA) together with Meltem Akyilmaz, also from of Durham University to be in our Local Organizing Committee. Other international invitees of initial program were John Heilbron, the author of a book on the life of Henry Moseley, Edwin Budding from Carter Observatory, New Zealand and Israfil Guseinov, formerly from Baku University, Azerbaijan.

II. Final Program

Unfortunately, our applications for support to cover parts of the organization costs (mostly the international travels of our speakers) were all rejected for various reasons (we had applied to European Physical Society, British Council-Turkey Branch and National Research Council of Turkey, TUBITAK for this purpose). Without such a support, several of our international speakers could not attend the meeting. This caused some changes in the initial program and we have announced a slightly different program, restricted in duration. The title has also been modified into a workshop on the "work and life of Henry Moseley in his 90th anniversary". The initial side topic announced as "*the role of science and scientist in the processes of war and peace*" was also kept in the new program. (These changes were announced

at the website of Physics Dept of Çanakkale University (COMÜ),
<http://physics.comu.edu.tr/moseley.htm>)

The meeting was held as planned with 7 speakers from 3 countries, some number of poster presentations (one from Australia). After short opening speeches by the president (rector) of home University, Prof. Ramazan Aydin, (who is also a physicist and gave a strong support for our meeting), and by M.E. Özal on behalf of sponsors and organising committee of the meeting. After opening, 4 of the invited speakers in the morning sessions and 3 in the afternoon sessions were followed by a visit to posters at the Troia Conference Hall. Then followed the panel discussion on the topic of "*war, peace and science*" whose moderator was Prof. Osman Demircan, head of Physics Dept and former Deputy Rector of the University.

III. Workshop Sessions and Summary of Presentations

A short summary of talks by speakers are given below (full contents of presentations can be followed in the same website given above and full texts of presentations are in preparation as the workshop proceedings.)

IN THE MORNING SESSIONS; the key-note speaker Prof. Erdal İnönü, has made a talk on '*the role of science and scientist in war and peace processes*'. {Prof. İnönü was a long time active researcher in theoretical and mathematical physics and a University teacher - now retired. (He was also the leader of Social Democratic Party and Deputy Prime Minister for about a decade after 1983). He is presently jointly working in Sabancı Univ. and Feza Gursey Inst. of Theoretical Physics (of TUBITAK) in Istanbul, mostly on topics of history of science}. Prof. İnönü gave us examples of roles of scientists in the time of, first, during the war (starting from Archimedes, ending with the roles Einstein and Oppenheimer and other physicists in Manhattan Project) and then, in the time of peace. As an example, he has cited the efforts of Turkish Republican regime established after 1923 to built a new university system, by seizing the opportunity that arised in Europe, after Hitler came to power in Germany. He gave examples of many scientists (about 200 in all fields, till the end of SWW) who flew from Nazi Germany to Turkey. Many of them were also given regulatory duties during the years of university reform in Turkey after 1933.

* Prof. Dr. Canakkale Onsekiz Mart Üniversitesi

He further mentioned the positive and negative results from Soviet Union experience, stressing the free climate needed for the true development of science and technology.

He also stressed that science is a strong tool for development and rising the scientific level of our country is the duty of young students who were among the listeners.

Prof. Inönü was followed by Prof Mete Tunçoku, {former president of Çanakkale University, Director of Ataturk and Gallipoli Campaign Research Center and a scholar of international relations} has stressed the fact that Moseley may not be the only example who is a scientist and fell victim to the war and we should not single out Moseley among a larger list. He also mentioned that 'we are aware that he came to Gallipoli not for scientific purposes but for fighting and probably a number of Turkish soldiers fell victim because of him. However, we are rather highlighting his unique contributions to atomic physics'. Also, he mentioned the unusually warm and influentially poetic reception of all soldiers who fell at Gallipoli War, in 1934, by Mustafa Kemal Ataturk, then the President of Turkish Republic, and former successfull commander of Turkish Forces who defited the invading Allies armies in 1915. (This speech announces that all who fell at Gallipoli War are considered no different than Turkish martyrs with strong words, and its full text was repeated at our workshop website)

Then, Prof Mehmet Emin Öznel {Director of Graduate School for Science and Engineering of Çanakkale University and organiser of the meeting } made a talk on the life story and scientific contributions of H. Moseley making use of various internet sources and also, sources like Prof. J.L. Heilbron's 'HGJ Moseley: The Life and Letters of an English Physicist, 1887-1915' [1974, Univ. California Press] and Bernard Jaffé's 'Moseley and Numbering of Elements' [1971, Heinemann-London]. Prof. Öznel was stressing the scientific climate around 1910 and the coordinating role of Prof. Ernest Rutherford at Manchester University, at the time. For example, Prof. Niels Bohr has become a regular visitor of his laboratory and Moseley's Law had provided a very strong support to his -now textbook materiel- atomic model of 1913.

Another point highlighted was how Moseley had quickly and voluntarily enlisted for the British Army and found himself at one of the severest fights of FWW, the Gallipoli front in Turkey, as a signal officer of 38. Brigade. Actually he had two seperate job applications just before the break

of war to Oxford and Birmingham Universities which were turned down just after his important discoveries about elements, with the reason of break of war!

Prof Öznel also mentioned of the reports and comments on his death in the international science press at the time (like 'sacrifice of a genius', 'too valuable to die' *Nature*, 104, 82, 1919) and what prices and co-memorative actions were carried in England and other countries.

Last point was Prof. Öznel's efforts to 'discover' the true graveyard of Henry Moseley. In records, he is known to die in action on Aug. 10, 1915, at Chunuk Bayir (Conk Bayırı) wars. After some work on more detailed reading, a visit to war field called Ağdere (The Farm) is programmed, by Öznel [together with Commonwealth War Graves Com. (CWGC) officer at Çanakkale city, Mr Ian McQuigg to check on the action and movement details of British troops and a citizen of Çanakkale city, Ms. Nurcan Dilli, who is interested in Gallipoli Wars], on June 28, 2005. Positive result of this visit about 're-discovery' was announced in the workshop website, (under 'recent events').

One new proposal by Prof. Ozel was to give to a newly discovered distinct element (like the element 118) his name as Moseleyum (*).

Also repeated were earlier propositions by Prof Öznel in a popular article (**) that, a commemorative action could be made by Çanakkale University by giving Moseley's name to a laboratory or a teaching class and further, if possible, an international physics prize could be established to Moseley's name for young scientists from those fighting (or all ?) countries there. [This list of countries now include, Turkey, Germany, England, Ireland, France, Greece, (former British colonies) Malta, Egypt, India, Pakistan, Bengaladesh, Nepal, Burma, Australia, New Zealand, and probably others!] Since there were relatively unexpected reluctance in providing support for our, earlier international conference attempt, we thought probably time is not ripe for such 'an international physics prize for youngs' action.

Next speech was Prof. Nihat Falay's {of İstanbul University, Faculty of Economy and Accounting} entitled 'State Defence Expenditures and Universities'. His expertise brought our attention to the difficulties in the accountability or war and defence spendings in the time of peace and war. His examples were from Turkey, as well as from present day USA, whose involvement in Iraq war and its financial aspects and its effect on current politics of American Governments.

THE AFTERNOON SESSIONS were mostly spared for scientific aspects of Moseley's discoveries on Periodic Table, or better, our present understanding of structure of matter.

First talk by Prof. I. Gusseinov, {formerly, Univ. of Baku, Azerbaijan, presently at Physics dept, Canakkale Univ.} gave us an account of theoretical understanding of nuclei, atoms and molecules. His own contributions to a unified formulation of behaviour of nuclei, atoms and molecules were at the focus of his talk.

Second talk was by Prof. Edwin Budding {of Carter Observatory, New Zealand who is a guest member of Physics Dept of Çanakkale Univ.}, with the title 'Manchester Physics: from Moseley to Kopal'. Being also a PhD graduate of Manchester University under Zdenek Kopal, reminds us the basic questions we should ask what makes a successful university as well as an equally

(*) A similar proposal was actually made by Pittsburg University earlier, when element Z=43 was discovered; it was later given the traditional Latin name Technetium. Now, that naming of elements after physicists has become a common practice with Lawrecium, Nobelium..., a renewal of this was appropriate and timely.

(**) TUBITAK Bilim Teknik, June 2002 issue, p. 94. (TBT has a circulation of 100 000 and a number of letters from readers to the author after this article is a sign of positive reception of the proposals.)

successful physics class like the one in 1912 with 20 students, 5 of which became future Nobel Price Laureates plus Ernest Rutherford, Henry Moseley and the famous scientist Arthur

S. Eddington). Prof Budding considered factors in direction-setting, and the general atmosphere of support to physics and science. Military connectivity was noted as a feature in

some success stories, but this was again a background of conviviality and shared values.

Last talk of the day was by Dr Rifat Çapan {Assoc.Prof, head of Physics Dept at Balkesir University, Turkey} who draws our attention on the levels of nanotechnological material sciences whose development can be easily tied to our understanding on structure of matter starting from Henry Moseley and his corrected Periodic Table.

THE PANEL DISCUSSION on the topic of 'War, Peace and Sciences' was moderated by Prof Osman Demirean, {the head of the Çanakkale Univ. Physics Dept. And Director of ÇOMÜ Astrophysics Research Center}, another PhD

Manchester graduate under Kopal's direction. Speaker were from invited contributors as well as participants and listeners. Main topics of discussion were (1). What should be the role of science and scientists especially at peace time for improvement of living conditions of all; (2). The ways we can improve the science and science education at Universities in Turkey, in the light of connections of our country with the European Union and recent research and education initiatives including the exchange programs for students and staff members. (3). Prof Demircan also summarised the activities of Çanakkale Physics Dept in 2005 Int'l Physics Year, where Moseley Workshop was part of it (see www.physics.comu.edu.tr/moseley.htm for more details). (4). Prof Budding continued his discussion on 'What makes a successful class in a University as well as a successful science policy in a country like Turkey. These points were also hotly debated by other members of the Panel. It was one conclusion that leaders as well as facilities (library, classes, books...) and science policies at University level as well as general policy essential for the success... (5) Prof Özal's closing remarks were on the unexpected results of this and other wars where personal tragedies and details also pave the ways to friendship and peace among nations as was expressed by M.K. Ataturk in 1934 and today, we expect that same event has the potential and possibility for the cause of peace, cooperation and advancement of science even after 90 years, if we are ready to take the message.

IV-A Visit to Moseley's Graveyard

On Sept 30th, a group of scientists including Prof. Özal together with Drs Aysun Akyuz and Nuri Emrahoglu { both from Çukurova University, Adana-Turkey} representing Turkish Universities and Dr. Selma Belen {from Univ. of Adelaide, Australia} on behalf of under-represented international participants of the Workshop, have paid a visit to the place known as Ağdere in the Gallipoli Peace Park, which is the official name the former Gallipoli War Fields. There is a British graveyard called 'The Farm' at the location for all British and ANZAC soldiers who died (including Moseley) in the severe battles in that neighbourhood. Moseley's name is not among the symbolic 7 gravestones there. It was the general feeling that it would be fitting to add his name as the 8th plate. This may need a formal proposal by CWGC to Turkish authorities for a

permission which would easily be granted with proper details and noble scientific aims.

V-Proceedings of Moseley Workshop

Proceedings of the workshop will be published, as a book and/or CD together with many more pictures from the meeting and the group's visit to Ağıldıre (The Farm). It will be distributed to those interested for a meager cost of production and posting. (Please write to gokcahan@comu.edu.tr and gulnur_tr@yahoo.com for a copy after production). A short summary news about the Workshop also appeared in the widely circulated international journal, Physics Today, November 2005 issue, p. 21.